

118. Møde.

Lørdag den 17. April, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Hærens Ordning.

Forhandlingen genoptoges.

Slengerik: Af de Tal, jeg anførte i Gaar, vil det altsaa fremgaa, at Omkostningerne ved det Militærvæsen, man fra Højres Side kræver, ville bringe os en aarlig Merudgift paa ca. 5 Mill. Kr., at Omkostningerne ved det Militærvæsen, hvorom Regeringen stiller Forslag, ville forøge vore aarlige Militærudgifter med 4 Mill. Kr., og at Omkostningerne ved den Ordning, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sammen med dem, der følge ham, kan gaa ind paa, ville bringe os en aarlig Udgiftsforøgelse paa omtrent 3 Mill. Kr. Man vil altsaa se, at det er store Beløb, det drejer sig om med Hensyn til Forøgelsen af de aarlige Militærudgifter. Jeg har ikke opholdt mig ved Spørgsmaalet om Udgifterne en Gang for alle, som man kalder dem, eller Udgifterne straks — det kan jeg maaske senere komme til at tale om. Men naar man er bleven opmærksom paa, at det er saa store Beløb, det drejer sig om, maa man ogsaa være paa det rene med, at det er af stor Betydning, hvilket Standpunkt Rigsdagen indtager til denne Sag.

Jeg skal nu gaa over til at omtale de Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) og jeg have stillet som Medlemmer af det nedsatte Udvalg.

Lad mig til at begynde med sige, at det burde egentlig være en let Opgave i denne Sal at tale om disse Ændringsforslag. Det burde være en let Opgave af to Grunde. Den første Grund er selvfølgelig den, at disse Ændringsforslag ere gode. Den anden Grund er den, at Flertallet i denne Sal jo i over en Menneskealder har givet sin Tilslutning til det Standpunkt, som disse Ændringsforslag betegne. Disse Ændringsforslag ere gode, siger jeg,

thi dersom de gennemføres, og vi faa en Militærordning i Overensstemmelse med dem, da ville vi netop naa at faa en Militærordning, der akkurat svarer til de Krav, der maa stilles til Danmark som neutralt Land, og vi ville endvidere naa at faa en Militærordning, som vil lette de Byrder, der i stedse stigende Grad have hvilet paa vort Samfund og gjort det vanskeligt at fremme det Maal, som det ellers maatte være nødvendigt og formaalistjenukt at fremme: den aandelige og materielle Udvikling i vort Land.

Se, Forskellen mellem Regeringens, Flertallets og Højres Militærpolitik og den Militærpolitik, vi fra vor Side anse for at være den rette, det er den, at Regeringens, Flertallets og Højres Opgave er at skaffe vort Land et Militærapparat, der giver Danmark Karakteren af at være en krigsførende Magt. Det er det virkelige Forhold. Det kan ikke nytte noget, at man dækker sig med Neutralitet, det kan ikke nytte noget, at man dækker sig med de folkeretlige Krav — Forholdet vil i Virkeligheden være det, at dersom den lovgivende Magt gaar ind paa, at der indrettes et Militærapparat som det, der stilles Forslag om fra de tre Sider, da er Danmark karakteriseret som en krigsførende Magt. Det var ikke det, det var Forsvarskommissionens Opgave at arbejde hen til; det var ikke Meningen, at vi skulde skaffe en Plan, der egnede sig til at give Danmark en saadan Stilling.

Naar Danmark, som jeg siger, ved at blive forsynet med et saadant Militærapparat faar Karakteren af at være en krigsførende Magt, saa ligger det deri, at Regeringens, Flertallets og Højres Forslag gaar ud paa at skaffe os en Kamphær, en Kampflaade og Fæstninger, og det gaar ud paa at sammendrage den overvejende Del af dette Forsvarsvæsen til Forsvar af Sjælland, med den sidste afgørende Kamp ved København. Her er Tale om Krigen rendyrket, her er ikke Tale om noget, der hedder Neutralitet. Hvis der var det, saa vilde man ikke ordne Forsvarsvæsenet paa den Maade, man her har stillet Forslag om. Jeg siger derimod, at det Militærapparat, vi ønske, er et Militærapparat, som er indskrænket netop til, hvad der passer for et lille neutralt Land. Medens man altsaa fra anden Side vil indrette et Militærapparat, der særlig skal forsvare Sjælland, og som gaar ud paa at tage den sidste afgørende Kamp ved København, er det Militærapparat, vi ønske at faa indrettet, en Grænse- og Søpolitivagt, som